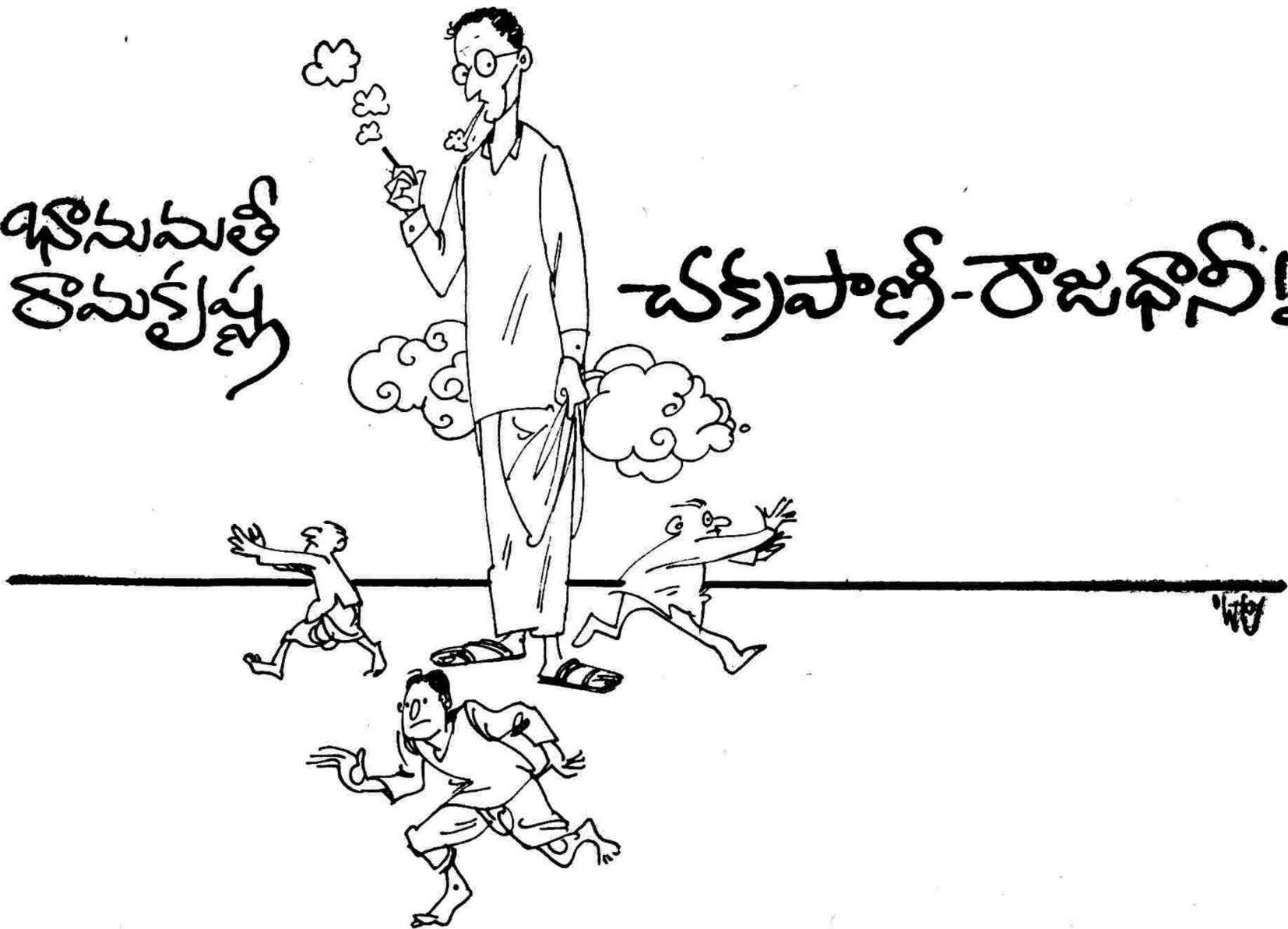

శాసనమలే
కొమ్మలపూ

చక్రపాణి-రాజధాని!

సాయంకాలం అయిదుగంటలవేళ హైద్రాబాదు వీధులన్నీ అలజడిగా వున్నాయి: ఒకవైపునుంచి పెద్ద గుంపు వరుగెత్తుకొస్తున్నారు కేకలేసుకొంటూ: “బాబోయ్ చంపేస్తున్నారు:.... పొడిచేస్తున్నారు:— త్వరగా పరుగెత్తండి:.... ఎరక్క యీ వైపువైపు దేవుడా:—” అంటూ: అదే సమయంలో ఒక సన్నటి పొడుగుటి వ్యక్తి తాపీగా ఆ వైపు నడిచిరావడం చూసి ఆ గుంపులోయిద్దరు అగి, “ఏం చావడానికిటొచ్చావా?”— అని నిలదీశారు: అది విని సన్నటి పొడుగుటి వ్యక్తి తాపీగా తాగే సిగరెట్ చిటికెన వేలుతో విడిలించి.

“ఏం:.... చచ్చే వచ్చాను:....” అన్నాడు.

“అంటే:.... అన్నారు వాళ్లు కనుబొమలు చిట్లించి:....

“అంటే, నేను చచ్చిపోయి నాలుగైదేండ్లు అయిందిలే!

.... నా పేరు చక్రపాణి: నా కిక్ చావులేదు:....” అది విని వాళ్లు ఒక్కసారిగా,

“అయ్యబాబోయ్:.... యితను మనిషిగాడు:....” అంటూ

గావుకేక పెట్టి అక్కణ్ణుంచి పరుగు లంకించుకొన్నారు:....

చక్రపాణిగారు మరికొంత దూరం నడిచారు:.... మళ్ళీ కొందరు గుంపుగా రావడం చూసి, వాళ్లని చక్రపాణిగారే అపి “ఎంటయ్యా:.... ఎందుకు పొడుచుకొని చస్తున్నారు:.... ఏం జరిగింది:....” అని అడిగిన చక్రపాణిగారికి సమాధానం

యిచ్చే సమయమా, సహనమా లేని ఆ గుంపు “ఏమో మాకు తెలీదుబాబూ. ఆవైపు అల్లర్లుగా వున్నాయ:— ముందు మమ్మల్ని పోసీండి:....” అంటూ పరుగెత్తిపోయారు:

యింతలో వెనకనుంచి “నమస్కారం చక్రపాణిగారు!”

.... అంటూ వచ్చి చక్రపాణిగారి ముందు నిలబడ్డాడొక పెద్దమనిషి:.... అతనెవరో తెలీని చక్రపాణిగారు ఆ పెద్ద మనిషిని ఎగాదిగా చూశాడు:.... మళ్ళీ ఆ పెద్దమనిషే అడిగాడు “ఏమిటిట్లా వచ్చారు:—”

“ఎట్లా రమ్మంటావ్:.... అన్నాడు చక్రపాణిగారు.

“అదికాదండీ: మీరు:....”

“ఎందుకొచ్చానంటావ్:—చూడూ ప్రతి ఏడాదీ దీపావళి ముందు నేను హైద్రాబాదు వస్తుంటా, మా దీపావళి యువ యిష్యూ ఎట్లా తయారవుతుందో చూట్టానికి:.... ఆస్పరే గానీ యిక్కడ ఒకే అల్లర్లుగా వున్నాయంటనే:....”

“అవునండీ: యీ రోజు నే నొక్కణ్ణి తప్ప మిగతా అంతా పారిపోయారు:— యిప్పుడు ఎక్కువ రేవులెండి అల్లర్లు. గవర్నమెంట్ కంట్రోల్ చేశారు:— కాని సైక్లోనూ, వరదలూ చాలా జననష్టం చేసి తెలుగుదేశం అంతా దెబ్బ తిన్నది:....”

“ప్రతి ఏటా యిదొక పీకులాచే:.... వానలు కరవకపోతే

వీళ్లలేక చస్తున్నారు, కురిస్తే వరదల్లో చస్తున్నారు!....
గవర్నమెంట్ దీని కేదైనా చేయాలి!....”

“అన్నట్లు రామారావుగార్ని చూశారా!....”

“ఏదీ యిప్పడేగా వస్తున్నా!....”

“పోయిన సంవత్సరం వచ్చినప్పుడు చూశారా! చీఫ్ మినిష్టరుగార్ని!....”

“పోయిన సంవత్సరం దీపావళి ముందు నేనొచ్చినప్పుడు రామారావుగారున్నాడయ్యా చీఫ్ మినిష్టరుగారు!....”

“చిత్తం- చిత్తం!.... అప్పటికింకా ఆయన సి. యమ్. కాలా!.... ఎలక్షన్ల గొడవలో వుళ్లన్నీ తిరుగుతున్నారు అప్పట్లో!....”

“అందుకే చూళ్లారా!.... ఏదో వేన్ ఒకటి కొని తిరిగడని విన్నా!....”

“అవునండీ!.... ఒక్కొక్క పల్లె, ఒక్కొక్క యిల్లా, చివరికి చిన్నచిన్న గుడిసెల్లో కెళ్లి బీదప్రజలతోపాటు కూర్చుని “అమ్మా అన్నం పెట్టు” అని దోసిలిపట్టి వాళ్ల చేత ముద్దలు వేయించుకు తిన్నారటండీ!.... ప్రతి ఆడదీ “అన్నా అన్నా అని....”

“అది నే విన్నా!....”

“ఎందరో తిరిగి ఎంత కష్టపడ్డారనుకొన్నారు!.... నల్ల బద్దారు బాగా!....”

“ఎప్పుడూ ఏ సి రూములో కూర్చునేవాడు మరి ఒక్కసారి ఎందరోకొస్తే కష్టమే గదా!.... అంత ఎందరో అదే పనిగా తిరిగితే నల్లబడక తెల్లబడతాడా!.... నీకొ కథ తెల్పా!....”

“తెలీదండీ!....”

“ముప్పయ్యేళ్ల కొకసారి శనీశ్వరుడు ఒక రౌండ్ తిరిగొస్తాడు ప్రతివాడి జీవితంలో!.... ఆట్టా రావడంలో ఒకనాడు వెండికొండ మీద కూర్చున్న శివుడి దగ్గరకొచ్చాడంట!.... శివుడు దేవుడు గనక మర్యాదిచ్చి “యిదుగో చూడు శివుడా నిన్ను నేను అయిదు ఊణాలు పట్టబోతున్నానన్నాడంట!.... శివుడు మొందోడూ, ఆవేశపరుడు గదా!.... ‘అదంతా నాతో పెట్టుకోబాక. నీకునే చిక్కనే!....’ అన్నాడంట అలక్ష్యంగా!.... శనీశ్వరుడు నవ్వేసి పోయాడంట! ... వెంటనే శివుడు శనికి దొరక్కుండా ఒక చెట్టుతొర్రలో పురుగురూపంలో దాక్కున్నాడు!.... ఆ అయిదు ఊణాలూ అయింతర్వాత శనిగొట్టి మోసంచేశామగదానే విజయగర్వంతో చెట్టుతొర్రలోంచి బయటి కొచ్చాడు శివుడు! ఎదురుగా శని నవ్వుతూ నిలబడ్డాడు!.... ‘చూశావా, నేను నీకు దొరకనన్నాగా!’ అన్నాడు శివుడు శనిని చూసి!.... అది విన్న శనీశ్వరుడు పగలబడి

యువ దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక

నవ్వుతూ ‘అయ్యో పిచ్చి శివుడా!.... నేను నిన్ను వట్టుకో బట్టె గదా వెండికొండమీద వుండాలి నోడివి పురుగువై యీ చెట్టుతొర్రలో దాక్కున్నావు!- అన్నాడంట!....”

“అప్పుడు శివుడేమన్నాడండీ!”-

“ఏమంటాడు!- గుడ్లెళ్ల బెట్టుంటాడు!.... అట్టా వుంది నువ్వు చెప్పిందిచే!”-

“అయితే యీశ్వరుణ్ణి వదలేదన్నమాట శనీశ్వరుడు! ఏమైనా రామారావుగారు సి.యమ్.కావడం గొప్ప గదండీ!”

“ఏం గొప్పంట!.... యాక్టర్ రామారావు గొప్పంటే ఒప్పుకొంటా!.... అసలు చీఫ్ మినిష్టరు కావడానికి పునాది యాక్టర్ రామారావుగదా!- లేకపోతే యీనేమైనా దేశసేవ చేశాడా!- జైల్లోకెళ్లాడా!- ఆస్తిపాస్తులు దేశానికి పంచి పెట్టాడా! ఏం త్యాగంచేశాడని ఓచ్చేళారు జనం!.... యాక్టర్ రామారావుమీద మోజుతోనే గదా!.... అంతెం దుకూ! నీకు ఇంకో సంగ తెల్పా!....”

“నాకే సంగతీ తెలీదండీ!....”

“కన్నడ దేశానికి శానా ఏండ్లుగా రాజ్ కుమార్ అనే హీరో మకుటంలేని మహారాజనొచ్చా!.... అతను చీఫ్ మినిష్టరు కావాలనుకొంటే ఎలక్షన్ గొడవలేకుండానే అర గంటలో కాగట్టా!- అతనంటే కన్నడ జనానికి అంత పిచ్చి! మన తెలుగోళ్లకి రామారావున్నా అంతే!.... యింతెం దుకూ! అమితాబ్బచ్చన్ యీ రోజు ప్రైమ్ మినిష్టరు కావాలని నిలబడితే ఇండియా మొత్తం ఓట్లు ఆతనికే పడతాయ! ఆదొక గొప్పాంట!.... ఎంతైనా సినిమా ‘ఇమేక్’ ఎప్పుడూ గొప్పదంట! రాజకీయాల్లోకి దిగితే రొచ్చే! తెల్లటి ఇత్తీ గుడ్ల బురదలో బద్దచే!-”

“గొప్ప నిజం చెప్పారు!.... అయినా మన ఆంధ్ర దేశంలో గడిచిన రెండుమాడు సంవత్సరాల్లో చాలామంది చీఫ్ మినిష్టరుల మారడం జరిగింది!.... చాలా విచారకరమైన విషయం! ...”

“ఎందుకయ్యా విచారం! ఆట్ట మార్చబట్టేగద మన రామారావు సులభంగా రాగలిగాడు!....”

“అవునండోయ్! గొప్ప పాయింటే తెలివిచ్చారు!.... దాంట్లోగూడా రామారావుగారికి రాజకీయాలు బాగా తెలుసు!....”

“మళ్లీ అక్కడే పప్పులో కాలేశావ్!....” అన్నాడు చక్రపాణిగారు సిగరెట్ వెలిగిస్తూ.... గతుక్కుమన్నాడు పెద్దమనిషి!....

“రాజకీయాలు తెలిసినవాళ్లకి ఆవేశం, తొందరపాటూ వుండకూడదంటారు తెల్పా!....

“చిత్తం అవన్నీ పూర్వం రాజులకీ, మహారాజులకీ

వుందేవనీ, మాట మాట్లాడితే కత్తి మాసేవారనీ కథలో చదివాం గదండీ!— అయినా రామరావుగారు యిప్పుడు కాషాయగుడ్డలు కట్టుకొని రాజముషిగా వుంటున్నారు!....”

అది విని చక్రపాణిగారు చిన్నగా నవ్వారు!.... పెద్దమనిషి వెలవెలబోతూ “తమరు నవ్వారు!”.... అన్నాడు.

“మరి ఏదవమంటావయ్యా!.... కాషాయ గుడ్డలు కట్టి నంత మాత్రాన ఋషి ఎట్లా అవుతాడయ్యా!.... తన చుట్టూ ముళ్లపొదలా వున్న బాధ్యతల్నించి బయటపడగల్గా!.... ఒక పెద్ద వేదాంతి చెప్పాడులే!.... ఎనకటికి ఎవదో ఒకడు తన నీడ తనతో వూడా వుంటం నచ్చక, ఎట్ట నయినా పూర్తిపెట్టాలని తీర్మానం చేసుకొని, తన నీడ పడ్డచోట గబగబా గుంట తవ్వడం మొదలుపెట్టాడంట!.... గుంట తవ్వేకొద్దీ తన నీడ గుంటలో పడడం చూసి సంతోషపడిపోతూ యింకా బాగా లోతుకు తవ్వడం!.... ఆ నీడ గూడా బాగా లోతుకు పోయిందంట!.... అతను ఒదిలిందిరా శని అంటూ ఆ నీడని ఆ గుంటలో మట్టేసి పూర్వం మొదలెట్టాడంట!.... మట్టేసి పూర్వేకొద్దీ మట్టి మీద తన నీడగూడా పైకిరావడం మొదలెట్టింది!.... పూర్తిగా గుంట మూసి చూస్తే తన నీడ ముందెక్కడుందో అక్కడే వుండటం!.... చచ్చిందాకా చావులా వెంటబడే నీడని పూర్తిపెట్టడం ఎట్లాంటిదో పుట్టుకతో వచ్చిన సహజ గుణాలు మార్చడం గూడా అట్లాంటిదే!....”

“అయితే సినిమావళ్లకి రాజకీయాలు తెలీవంటారా!....”

“అట్లా ఎందుకంటాను!... యిప్పుడు అమెరికాలో రీగన్, దక్షిణాదిలో మన ఎమ్.జి.ఆర్. వుండూ! ఎమ్.జి.ఆర్. శానా ఏండ్లుగా అణ్ణాదురై, కరుణానిధి వాళ్లతో పాలిటిక్స్లో బాగా నలిగినోడు!....”

“అయితే ఎం.జి.ఆర్. కూడా సినిమా యిమేజ్తోనే రాజకీయాల్లో నెగ్గాడంటారు!....”

“నేనంటం ఏంటయ్యా! ప్రపంచానికే తెలుసు!— జనానికి హీరోగా అతనిమీదుండే విచ్చి అభిమానంతోనే ఆనాడు డి.యమ్.కె. పార్టీకి ఓట్లువేశారు!— పైగా ఎమ్జిఆర్ తను చేసే సినిమాలన్నిల్లో గూడా డైలాగుల్లో, పాటల్లో డియమ్కె పార్టీ ప్రచారం బాగాచేసి పార్టీకి పునాదులేశాడు!— అసలు ఎమ్జిఆర్ లేకపోతే డియమ్కె అనే ఒక పార్టీ అంత ప్రబలం ఆయ్యేది గాదు!— యీనాటికీ మిగతా అందరూ పోయినా ఎమ్జిఆర్కి స్టార్ గా, సి.మి.గా మంచి పేరుంది!—”

“అదంతా అతనికి సినిమాల్నిచ్చిన ‘యిమేజ్’ యిప్పటికీ అతను బయట జనంలోకొస్తే యింత ముసలోడై గూడా యింకా ఆదామగా అతన్ని చూట్టానికి ఎగబడుతారు!

అతని పాత సినిమాలన్నీ గుర్తుపెట్టుకొని!.... ఏం యిప్పుడు రామరావు బయటికేతే ఆయన్ని రాముడుగా, కృష్ణుడుగా దుర్యోధనుడుగా, కర్ణుడుగా, ఒక దేవుడుగా చూట్టానికి జనం విరగబట్టంలా!.... అదే సమయంలో సినిమాల్లో లేని చీఫ్ మినిష్టరు ఎవరన్నా ఒస్తే అట్లా యిరగబడి చూడమను!.... సి.ఎమ్. ‘యిమేజ్’కంటేసినిమా ‘యిమేజ్’ గొప్పదయ్యా!....”

“నీకో సంగతి తెల్సా!....”

“తెలీదండీ!....”

“నీకు తెలీవని నాకు తెలుసులే!.... ఆ మధ్య అరవ దేశంలో!....”

“యిక్కడ తెలుగుదేశంలాగా అరవదేశం అనే పార్టీ వుందండీ!....”

“అదిగాదయ్యా!— తమిళనాడు!”

“ఓహో మనం ఆ మధ్య ‘తెలుగునాడు’ అన్నారెండి!”

“మనం అంటున్నావు! నేనెప్పుడన్నాను!....” గతుక్కు మన్న పెద్దమనిషి గుటకమింగి “అబ్బే మీరు కాదండీ!.... యిక్కడ మన తెలుగుదేశం పార్టీవారు అట్లా గూడా అన్నారు ఆంధ్రదేశాన్ని!....”

“అదేంటో నాకు తెలీదుగానీ సినిమా పిచ్చి జనంలో ఎంత ఎక్కువైందో యీ మధ్య జరిగిన ఒక చిన్న తమాషా కథ చెప్తా విను!—”

“చిత్రం చెప్పండి!....”

“ఆ మధ్య మద్రాసుకి నూరుమైళ్ల దూరంలో వున్న విల్లిపురం అనే వూరికి దక్షిణాదిలో మంచి పేరున్న కృపా నంద వారియార్ అనే హరికథలు చెప్పే పెద్దయాన్ని ఏదో ఫంక్షన్కి పిలిపిస్తే ఫస్ట్ క్లాసులో రైల్వో వస్తున్నాడంట!.... ఏదో వూర్నుంచి!.... అదే రైల్వో యిప్పుడు అరవ సినిమాల్లో ‘హట్ కేక్’లాగున్న సిల్క స్మిత అనే జయమాలినిలా ‘నెక్స్’ డాన్సులు చేసే సినిమాస్టారు ఆయనున్న ‘ఫస్ట్ క్లాసు కంపార్ట్ మెంట్’లోనే ఎక్కిందంట ఏ వూర్నుంచో వస్తూ... ఆ కంపార్ట్ లో ఆ పెద్దాయనా ఆ స్మితా వాళ్లతో వచ్చిన ఒకళ్లిద్దరు తప్ప యింకెవ్వరూ లేరంట!....”

“అహ! విశ్వామిత్రుడూ మేనకా ‘కాంబినేషన్’ అనండి!” అన్నాడు పెద్దమనిషి వెకిలిగా నవ్వుతూ!....

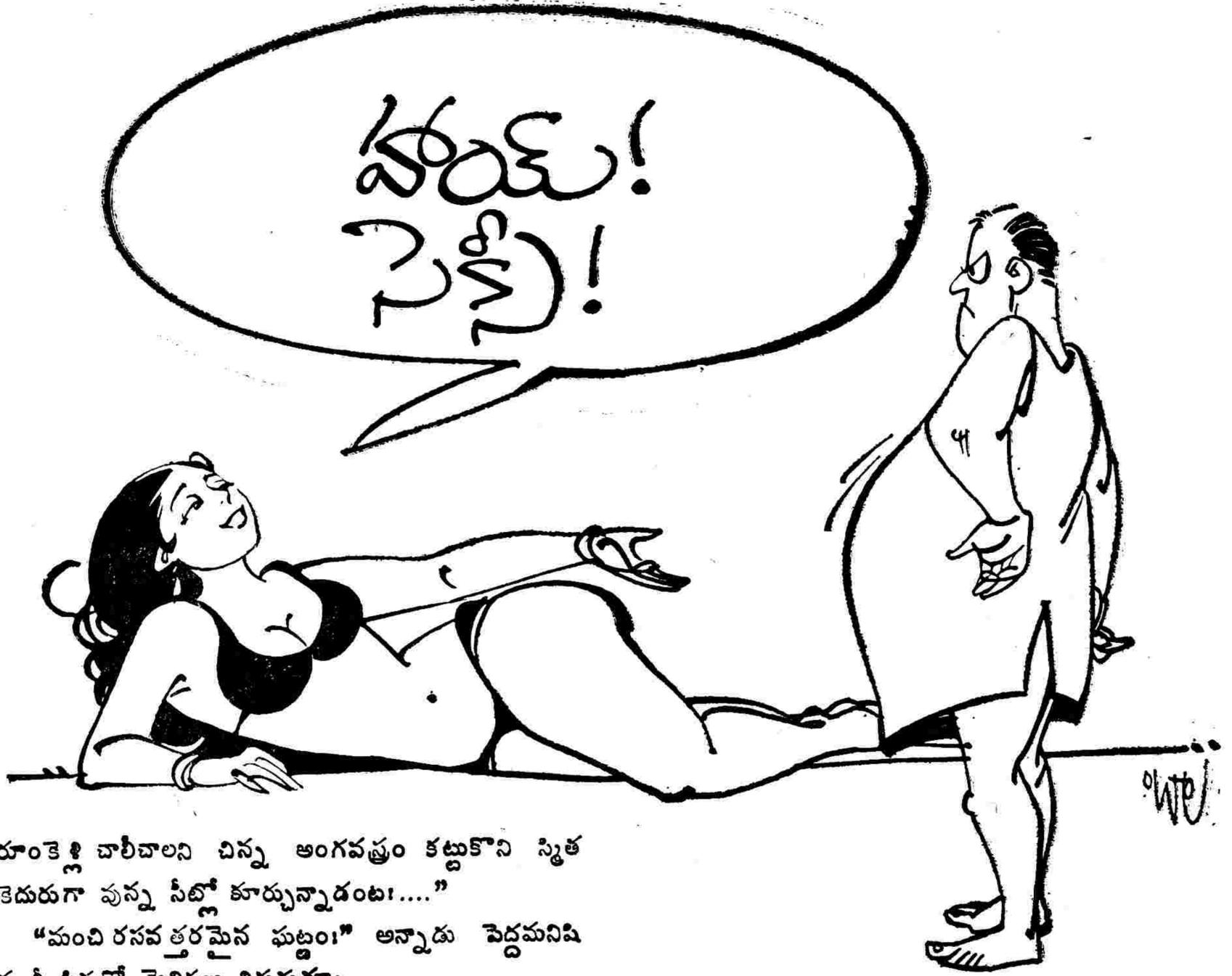
“మధ్య నువ్వెందుకయ్యా మెలికలు తిరిగిపోతావ్!....”

చతుక్కున బిగుసుపోయిన పెద్దమనిషి, “చిత్రం! స్మిత చాలా అల్లరిపిల్ల గదా, ఆ పెద్దాయనతో ఏంమాట్లాడిందండీ!”

“నే విన్నా!.... నాకు యితర్లు చెప్పింది చెప్తా విను!....”

“చిత్రం!”

“ఆ పెద్దాయన శానా లావుగా వుంటాడలే, అతను బాత్

రూంకెళ్లి చాలీచాలని చిన్న అంగవస్త్రం కట్టుకొని స్మిత కెడురుగా వున్న సిల్వో కూర్చున్నాడంట!....”

“మంచి రసవత్తరమైన ఘట్టం!” అన్నాడు పెద్దమనిషి మళ్ళీ సిగ్గుతో మెలికలు తిరుగుతూ:

“ఆ సంగతి యిప్పుడు నీ అవస్థ చూస్తేనే తెలుస్తావుందిలే! స్మిత పేరు వింటేనే నువ్విన్ని మెలికలు తిరుగుతున్నావే! మరి స్మితలేంది యీనాడు అరవ సినిమా అమ్ముడు పోదనటంలో తప్పేలేదు!....”

“అవునండీ! ఆ పిల్లంబే జనానికి భలే పిచ్చటండీ!.... అయితే ఆ కృపానంద వారయార్ గార్ని కూడా స్మిత తన బుట్టలో వేసుకొందాండీ!....”

“ఆయన్ని బుట్టలో వేసుకుందో ఒళ్లో వేసుకుందో ఆ సంగతి నాకు తెలీదుగానీ, మొత్తానికి ఆయన్నీ ఆయన కట్టు కున్న చాలీచాలని చిన్న అంగస్త్రాన్నీ చూసి సూటిగా ఒకే మాట అడిగిందంట!....”

“స్వామీ!.... మీరు గొప్ప పండితులూ వేదాంతం వేలాది ప్రజలకి బోధించే మహాత్ములూ, మీరు యిలా చాలీచాలని చిన్నగుడ్డకొని మీ ఒళ్లు సగం బయటికి తెలుస్తున్నా మిమ్మల్ని చూసి ఎవరూ చలలు వేయరు. గలాటాచేయరు! పైగా మీరీ చిన్న గుడ్డగూడా తీసేసి గోచీ పెట్టుకొంటే యింకా మీ గొప్పతనం పెరిగిపోయి సాష్టాంగ నమస్కారాలు చేస్తారు!.... మరి సినిమాల్లో యీ చిన్నగుడ్డ నేను కట్టుకుని ప్రొడ్యూసర్లు గెంతమన్నట్టలా గెంతుతున్నాను!.... మరి

నన్నెందుకు విమర్శిస్తారు, అసహ్యించుకొంటారు కొందరు!— మీ గోచీకి లేని పేచీ నే కట్టే పీలికల కెందుకు రావాలి!.... చెప్పండి!....” అని నిలదీసిందంట ఆ హరికథలాయన్ని!....

“అబ్బా! అబ్బా! అదృతంగా వుంది స్మిత అడిగిన ప్రశ్న!.... ఏంచెప్పాడో ఆ పెద్దాయన!....”

“ఏం చెప్తాడు!.... ఏ హరికథల్లోదో పిట్టకథ చెప్పి వుంటాడ పిల్లకి!.... ఊ!.... అసలు సంగతిను!.... ఇంతలోనే ఆ పెద్దాయన దిగాల్సిన విల్లిపురం స్టేషన్ చొచ్చిందంట. ఆయన్ని ‘రిసీవ్’ చేసుకోడానికి పెద్ద మాలలూ బుట్టలబుట్టల పూలూ తెచ్చారంట ఆయన్నాహ్వానించిన ఫంక్షనువళ్లంతా!..”

“ఇంతలోకే ఆ గుంపులో ఎవరో సిల్కెస్మితని గుర్తు పట్టారంట!.... అంతే!.... సిల్కెస్మితరోయ్! అంటూ ఆ గుంపంతా ఆ పిల్లచుట్టూ మూగి ఆ మాలలన్నీ, ఆ పిల్ల మెళ్లోవేసి, కపార్డ్ మెంట్ లోకి జొరబడి వాళ్లు పెద్దాయనకి తెచ్చిన బుట్టలబుట్టల పూలన్నీ ఆ సిల్కెస్మిత మీద పోసే శారంట పిచ్చి సంతోషంతో!....”

“ప్రజల్లో సినిమా పిచ్చి మరి రోజురోజుకి చాలా ఎక్కువై పోయిందండీ!....” యంతకీ ఆ పెద్దాయన్ను ఏంచేశారోపాపం!

“పచ్చడికింద తొక్కారంట!.... చావుతప్పి కన్న

లోట్టపోయి ప్లాట్ ఫారమ్ మీదికెళ్లి పడ్డాడంటి.... ఇంతకీ నే చెప్పొచ్చేదేంటంటి....”

“అర్థం అయిందండీ!.... మీరు చెప్పేదాంట్లో ఎన్నో నగ్గుసత్యాలున్నాయి....”

“ఊ!.... ఇంతకీ మన రామారావుగారి ఆరోగ్యం బాగుంది గదా!....”

“ఆ! బాగానే వున్నారండీ!.... ఒక్కటే ఆయన బాధ!.... ప్రజలకేదో చేయాలనీ, వాళ్ల కేలోటూ లేకుండా వాళ్ల కేంకావాలో....”

“అసలు వాళ్లకేం కావాలో వాళ్లకే తెలుసంటి!....” చక్రపాణిగారు తాపీగా అడిగారు....

పెద్దమనిషి తెల్లబోయి “బాగా చెప్పారు!....” అన్నాడు.

“అసలు రామారావు రాజకీయాల్లో రాణించగూడదని లోపల్లోపల కుళ్లుకొని చచ్చేవాళ్లు మనోళ్లలోనే శానామంది వున్నారు!....” అన్నాడు చక్రపాణిగారు సిగిరెట్ విడిలిస్తూ....

“అబ్బో! శానా పెద్దపెద్దోళ్లే వున్నారండీ పైకి పెద్ద మనుషులనబడేవాళ్లు. అంతెందుకండీ ఆయన సి.యమ్.అయిన కొత్తలో ఎవరో ఒక సినిమా పెద్దమనిషే అడిగాడటండీ యింకో సినిమా పెద్దమనిషిని. ‘రామారావుగారు ఎంతకాలం వుంటాడంటారీ పోస్టులో!....’ అని.”

“అది నే విన్నారే!.... యింకో తమాషా తెల్సా!....”

“తెలీదండీ!....”

“ఏం ఆయన పార్టీలోవాళ్లే కొందరు ఎమ్.ఎల్.ఎ.లు మినిష్టరీలు వస్తాయని ఎదురుచూసి రాకపోయ్యేసరికి ‘ఉత్సవ విగ్రహాలా వుంటానికా యింత డబ్బు తగలేశాం!’ అంటూ ఏడ్చుకుంటున్నారంటి!....”

“చూశారా!.... ఎంత అన్యాయం!....”

“అంతేగాదు.... రామారావుకి బాగా తెలిసినోళ్లందరి దగ్గరికీ ఎళ్లి ‘మీ రామారావే గదండీ ఒక్కమాట ఆయనో చెప్పండి మమ్మల్ని మినిష్టర్లని చెయ్యమని!....’ అని బ్రతి మాలారంటి!....”

“అదేనండీ ఆయన పార్టీ గౌరవం పాడుకాకూడదు గదండీ!....”

“పార్టీ సంగతి దేవుడెరుగు!.... ముందాయన సంగతేమి టంటి! యిట్టా వున్నయి రాజకీయాలు!.... నా మాట రుచించదు గానీ ఒకప్పుడున్న గౌరవం యీనాడు రాజకీయా లకి లేదుగదా! అంతెందుకూ యీనాటి రాజకీయాల్లో దేవుడే దిగొచ్చినా జనాన్ని తృప్తిపరచలేడు ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో!.... రష్యాలో రామరాజ్యం రావాలన్నట్టుంటుంది అందర్నీ తృప్తిపరచడానికి ప్రయత్నించడం!....”

యువ దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక

“బాగా చెప్పారు.... ఎలాగైనా రామరాజ్యం చేయాలనే రామారావుగారి తపన!....”

“అదే తప్పంటా!”.... మళ్లీ గతుక్కుమన్నాడు పెద్ద మనిషి!....

“రామరాజ్యం అనే ఒక సినిమా తీసి అందులో సి.ఎమ్. వేషం వేసి యాక్టుచేసి ఎన్ని నీతులు చెప్పినా జనం అదే నిజమని నమ్మి సంతోషించి రామారావుకి బ్రహ్మరథం పడతారు గానీ నిజజీవితంలో అతను ఎంతో సిన్సియర్ గా దేశం బాగుచెయ్యాలని తపనపడ్డా, అదంతా ఒట్టి యాక్టింగ్ అంటూ తేలిగ్గా చప్పరించేస్తారు!.... అదే యీ పెద్దపెద్ద స్టార్లయినవాళ్లకి ఒక పెద్ద డిజిటాంఛేజ్. వాళ్లు నిజంగా ఏడిస్తే జనం నవ్వుతారు!.... అదే వాళ్లు సినిమాల్లో గ్లిజరిన్ పేసుకుని వుత్తిత్తినే ఏడిస్తే జనం వాళ్లతోపాటు ఏడుస్తారు!.... అయినా తెలీకడుగుతాగానీ రామరాజ్యం అంటే నీ ఉద్దేశంలో ఏంటీ అని!....” అని నిలదీశాడు చక్రపాణిగారు. మళ్లీ ఆ పెద్దమనిషి గతుక్కుమన్నాడు!....

“చిత్తం!.... రామరాజ్యం అంటే ప్రజలకి ఏ లోపం లేకుండా....” నసిగాడు పెద్దమనిషి!....

“మళ్లీ అక్కడే దెబ్బతిన్నావ్!.... ప్రజలకి ఏ లోటూ రాకుండా చూసుకొన్న రాముణ్ణి ఒక చాకలివాడు నానా బాతులూ తిట్టాడయ్యా!.... రావణాసురుడి పంచన పడున్న వెళ్లెన్ని మళ్లీ తెచ్చుకొని ఆ చచ్చురాముడు గనక ఏలు కుంటున్నాడు!.... నేనైతే నరికి పోగులేసేవాణ్ణి. అన్న.... అసలు ఆ ఆచాకలోడే హీరో అంటాన్నేను!.... ఊ!.... అంత గొప్ప రాముడూ ఆ దెబ్బతో ‘ప్లాట్’ అయినాడా లేదా!....”

“చిత్తం అబ్బో!.... రామరాజ్యం కావాలంటే చాలా ‘నెల్వ్ శాక్రిఫైస్’ చేయాలండీ మరి!....”

“యిప్పుడు మినిష్టర్లు చస్తే చెయ్యరు!.... అందులోనూ సినిమా మినిష్టర్లు అట్లాంటిది పొరపాట్లు గూడా చెయ్యరు!.... అదంతా ఆ పాత కాంగ్రెస్సోళ్లతోపే పోయింది!....”

“యిప్పుడు మినిష్టర్ల య్యేది వున్న అస్తుల్ని వృద్ధిచేసు కోడానికి, చూతుళకీ, కొడుకులకీ, కావాలివోళ్లకీ, లేని అస్తుల్ని ఏడుతరాలకి సరిపడేటట్లు సంపాదించి పంచ దానికే!.... శాక్రిఫైస్ అనేది మహ్యగాండీ, నెహ్రూలాంటి గొప్పోళ్లతోనే అంతం అయింది!.... యింతకీ హైదరాబాదు సినిమావాళ్లే మంటున్నారు!....” అన్నాడు చక్రపాణి మరో సిగరెట్ వెలిగిస్తూ....

“మద్రాసులో వుండే సినిమావాళ్లందరూ హైదరాబాదు రావాలంటున్నారు!....”

“చస్తే రారు!.... అదిప్పట్లో జరిగే పనిగాదు!....”

“అదీ నిజమేలా కనిపిస్తోంది పైగా సబ్ సిడిలు తీసేశా రంటున్నారు!....”

“మంచిపని చేశారు!.... అదొక దండగా గవర్న మెంట్ కి!....”

“మరి హైద్రాబాదులో ఫిలిం పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందే దెట్లాగండీ!....”

“అందుకని పిల్లలకి చాకలెట్ చూపించి దగ్గరికి పిల్చి నట్లు ఎంతకాలం సబ్సిడీలిచ్చి చేతులు కాల్చుకుంటారు గవర్న మెంట్ కి!.... పీకేస్తే ఆ పీకులాపే లేదుగా!....”

“అదేనండి కొందరికి అసంతృప్తి!....”

“చెప్పానుగా! అందర్నీ తృప్తిపర్చడం ఆ దేవుడివల్లే గాదని!....”

“అకాడెమీలను గురించి ముఖ్యంగా సంగీత నాటక అకాడమీ!....”

“ఆ సంగతి నా దగ్గరెత్తక. నాకు చిర్రెత్తుకొస్తది!....”

“అస్థానకవిగార్ని తీసేయడం సరస్వతీదేవిని అవమానించినట్లే అని కొందరు అంటున్నారు!....”

“అదేదో నాకు తెలీదుగానీ, మనదేశంలో శానావరకూ మంచి కవులే డబ్బులేక కష్టపడేది ఏ కొద్దిమందో తప్ప!.... అదొక పెద్ద ఖర్చుగాదు సబ్సిడీలాగా! వుంచినదోచ్చు!.... అదినుంచీ వస్తున్నదే గనక!....”

“చిత్తం మీరు కుండ బద్దలుకొట్టినట్లు మాట్లాడతారండీ!.... కాని స్వామీ!....”

“నే స్వామిని గాదయ్యా! ఒట్టి చక్రపాణ్ణి!”

“అదేనండీ!.... మీ రొచ్చిన యీ సమయంలో రామా రావుగారు రాజధానిలో లేకపోవడం చాలా బాధగా వుండి!.... రామారావుగారంటే మీకెంత అభిమానమో అందరూ చెప్పకొంటూంటే విన్నా!....”

“అవును. ఒకప్పుడు అతనిమీద యీ గవర్నమెంట్ వాళ్ళే గాదు!.... ఎంతయినా మా విజయా హీరో గాద!....”

“చిత్తం!.... ఆ పాత అభిమానాలు పోవు!....” అని ఆ పెద్దమనిషి చక్రపాణిగారితో మాట్లాడుతుంటే యమభటు లొచ్చారు.

“పద! ప్రొద్దుననంగ కత్తిపోటుతో చచ్చి మా కళ్ళలో కారంకొట్టి పారిపోయొచ్చి బాతాఖానీ లేస్తున్నావా! పదపద!” అంటూ ఆ పెద్దమనిషి రెండుచేతులూ పట్టుకొని లాగడం మొదలెట్టారు!....”

అది చూసి చక్రపాణిగారు ఒక్కసారి గతుక్కుమని “ఓరి చచ్చినోడా!.... నువ్వు చచ్చినోడివేనా! నాతో యింత సేపు మాట్లాడావ్!....”

“చిత్తం! ప్రొద్దుపే ఆపీసుకి బయల్దేరి వస్తున్న నన్ను వెనకనుంచి కత్తితో పొడిచారు!....”

“మరి యింతదూరం ఎట్లా వచ్చావ్ యింతసేపు ఎక్కడున్నావ్!....”

“ఒక చెట్టుకింద దాక్కున్నానండీ. దూరాన్నుంచి మిమ్మల్ని చూశాను యిందాక. ఒక్కసారి ప్రాణం లేచి వచ్చింది!”

“ఊ మాటలు చాలు, బయల్దేరు!”.... అని యమదూతలు గద్దించారు ఆ పెద్దమనిషిని!....

“ఉండందోయ్! అస్సరే యింతసేపు మీరెక్కడున్నారు!....” చిక్కుప్రశ్న వేశాడు చక్రపాణిగారు. అది విని గతుక్కుమన్నారు యమభటులు!....

“మాట్లాడేం!....” అని రెట్టించాడు చక్రపాణిగారు సిగరెట్ చివరిదమ్ము లాగుతూ.

“అదే! అదే! ఏదో పాత సినిమా యన్.టి. రామారావు గారిది ఆ పక్కనే ఆడుతుందనీ!....”

“ఆ సినిమా చూట్టానికెళ్లారు! అంతేనా!....” సిగరెట్ కాలికింద నలిపేశాడు చక్రపాణిగారు.

యమదూతలు ఒకళ్ల మొఖాలు ఒకళ్ల చూసుకున్నారు గుటకలు మింగుతూ!....

“ఏం మాట్లాడేం!....”

“అవునండీ!.... అన్నారు భయపడుతూ!....”

“బాబ్బాబు మీరు యీ విషయం మా చిత్రగుప్తుడుగారితో యమధర్మరాజుతో చెప్పకండి చక్రపాణిగారూ. రామారావు గారి మీదుండే అభిమానంతో ఆ సినిమాకెళ్లాలి!.... మా ఉద్యోగాలు పోతయ్ యీ సంగతి పైన తెలిస్తే!....”

“చెప్పనేగాని ఆ పెద్దమనిషిని మర్యాదగా తీసుకెళ్లండి! పాపం అర్థాంతరంగా చచ్చాడు!.... నిన్ను నే నొచ్చి కలుస్తానే అన్నాడు చక్రపాణిగారు- దూతల్ని చూసి భయపడుతున్న పెద్దమనిషితో!....”

“అయ్యా చక్రపాణిగారూ మీరు నాతో రాగాడదూ! కొత్త చోటు నాకు!....”

“ఏం ఫర్వాలేదు అలవాటుపడతావ్ లే! యిక్కడనే వుంటుండక్కడ గూడా!.... పైగా నే వస్తాగా! మా మన వడి పెళ్లి ఏర్పాట్లు ఎట్లా చేస్తున్నారో చూడాలి!.... మా దీపావళి యువకి యింకా భానుమతి కథరాసి పంపిందో లేదో చూడాలి!.... ఎప్పుడూ లేటుగానే పంపుద్ది!.... మా సుధాకర్ ని చూసి మాట్లాడొస్తా!.... అంటూ యువ ఆపీసు వేపు నడిచి వెళ్లాడు చక్రపాణిగారు!....”

